

Halina Wojciechowska

Świbie, pow. Gliwice. Stanowisko 16

Informator Archeologiczny : badania 7, 107

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŚWIBIE, pow. Gliwice
Stanowisko 16

Muzeum w Gliwicach

Badania prowadziła mgr Halina Wojciechowska,
Finansowało Muzeum i Towarzystwo Miłośników
Ziemi Gliwickiej w Gliwicach. 11 sezon wykopalis-
kowy. Cmentarzisko grupy górnośląsko-małopols-
kiej kultury łużyckiej z okresu halstackiego.

Cmentarzisko usytuowane jest w odległości 1,5 km na północ od Świbia, na skraju lasu, po prawej stronie drogi od leśniczówki. W 1973 r., wykopaliska prowadzono w centralnej partii stanowiska. Odkryto i zbadano 20 grobów: 18 szkieletowych i 2 ciałopalne. Ogółem na cmentarzysku wyeksplorowano 258 grobów.

Wśród 18 grobów szkieletowych - 13 kryło pochówki osób dorosłych, 5 - dzieci. Jamy grobowe, orientowane na północ, posiadały wyraźne zarysy wydłużonego prostokąta. Zmarłych układano na wznak głową na północ. Brzegi jam grobowych obstawiano kamieniami. 6 grobów nakrytych było brukiem kamiennymi z kamieni granitowych różnej wielkości. Przy brukach w czterech przypadkach znaleziono naczynia. Grób 257 posiadał zestaw naczyń nad grobem. Wśród grobów szkieletowych - 3 jamy wcale nie posiadały wyposażenia. 3 jamy grobowe wyposażone były wyłącznie w metale, a jeden grób tylko w ceramikę. W 11 grobach odkryto zabytki ceramiczne i metalowe. Z zabytków ceramicznych wyróżniono: naczynia wazowate, garnki jajowate, misy, czerpaki, czarki, placki. Z zabytków metalowych wymienić można: diadem z guziczek brązowych, zawieszki akroniowe, naszyjniki, łańcuszek z kółek brązowych, szpile, bransolety i naglelniki. W dwóch grobach odkryto naszyjniki z niebieskich koralików fajansowych. Natrafiono także na kości czaszki, zęby i resztki tkanin.

Odkryto również 2 groby ciałopalne popielnicowe. W obu grobach kości w popielnicy ułożone były w porządku anatomicznym. W grobie 148, pomiędzy przepalonymi kośćmi wystąpiły ozdoby, wtórnie przepalone.

Nie zaobserwowano nowych elementów, tak w formie obrządku jak i w inwentarzu. Badania potwierdziły datowanie cmentarzyska na okres halstański oraz jego przynależność do grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej.

ŚWIĘTNE, pow. Konin
Stanowisko 1

Zakład Archeologii Wielkopolski
Instytutu Historii Kultury Materialnej
PAN
Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Wojciech Śmigielski.
Finansował WKZ w Poznaniu. Grodzisko kultura-
ry łużyckiej z okresu halstackiego.

Przeprowadzono badania weryfikacyjne na grodzisku w Świętnem, których celem było rozpoznanie funkcji obiektu i jego chronologii, gdyż dotychczasowe badania powierzchniowe z lat 1923, 1947 i 1949 dostarczyły ceramiki kultury łużyckiej oraz średniowiecznej. Grodzisko położone jest na pagórku wśród wilgotnego lasu, na pół-